

Oversettelse.

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og den Sosialistiske Republikk Romania om unngåelse av dobbeltbeskatning med hensyn til skatter av inntekt og formue.

Kongeriket Norges Regjering og Den Sosialistiske Republikk Romanias Regjering, som ønsker å fremme og styrke de økonomiske forbindelser mellom de to land på grunnlag av nasjonal suverenitet, uavhengighet og likhet med hensyn til rettigheter, gjensidig fordel og ikke-innblanding i interne forhold,

er blitt enige om følgende:

Artikkel 1

De personer som overenskomsten gjelder

Denne overenskomst får anvendelse på personer som er bosatt i en av eller i begge de kontraherende stater.

Artikkel 2

De skatter som overenskomsten gjelder

1. Denne overenskomst får anvendelse på skatter av inntekt og formue som utskrives for regning av hver av de kontraherende stater eller deres regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, uten hensyn til på hvilken måte de utskrives.
2. Som skatter av inntekt og formue anses alle skatter som utskrives av den samlede inntekt, av den samlede formue, eller av deler av inntekten eller formuen, herunder skatter av gevinst ved anvendelse av løsøre eller fast eiendom, så vel som skatter av verdistigning.
3. De gjeldende skatter som denne overenskomst skal omfatte, er:
 - a) for så vidt angår Romania:
 - (i) skatter av lønnsinntekter, inntekter av litterære, kunstneriske og vitenskapelige arbeider, så vel som inntekter som hithører fra medvirkning til offentliggjøringer og forestillinger og inntekter fra andre lignende kilder;
 - (ii) skatter av inntekt oppebåret i Romania av fysiske og juridiske personer som ikke er bosatt (hjemmehørende) der;
 - (iii) skatter av inntekt oppebåret av såkalte «Joint Companies» som er stiftet i Romania med rumensk og utenlandsk deltagelse;
 - (iv) skatter av inntekt som hithører fra produktiv virksomhet, så som handel og frie yrker, så vel som fra bedrifter andre enn statsbedrifter;
 - (v) skatter av inntekt som skrives seg fra utleie av bygninger og grunnstykker;
 - (vi) skatter av inntekt av jordbruksvirksomhet; (i det følgende kalt «rumensk skatt»);
 - b) for så vidt angår Norge:
 - (i) inntektsskattene og formuesskattene til stat og kommuner;
 - (ii) avgifter til staten av honorarer til utenlandske kunstnere m. v.;
 - (iii) sjømannsskatten; (i det følgende kalt «norsk skatt»).

4. Denne overenskomst gjelder også alle skatter av samme eller vesentlig lignende art, som blir utskrevet i tillegg til eller i stedet for de gjeldende skatter. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal underrette hverandre om enhver endring av betydning som er blitt foretatt i deres respektive skattelover.

Artikkel 3

Alminnelige definisjoner

1. Hvis ikke en annen forståelse framgår av sammenhengen, har følgende uttrykk i overenskomsten denne betydning:
 - a) «en kontraherende stat» og «den annen kontraherende stat» betyr Romania eller Norge, slik det fremgår av sammenhengen;
 - b) «Romania» betyr Den Sosialistiske Republikk Romanias territorium og havbunnen og undergrunnen på de undersjøiske områder utenfor sjøterritoriet, som Romania i overensstemmelse med folkeretten og sin egen lovgivning utøver suverene rettigheter over med hensyn til undersøkelse og utnyttelse av naturforekomstene;
 - c) «Norge» betyr Kongeriket Norge, herunder innbefattet ethvert område utenfor Norges sjøterritorium, hvor Norge overensstemmende med norsk lovgivning og folkeretten, kan utøve sine rettigheter med hensyn til havbunnen og undergrunnen samt deres naturforekomster; uttrykket omfatter ikke Svalbard, Jan Mayen og de norske biland utenfor Europa;
 - d) «person» omfatter en fysisk person, et selskap og enhver annen sammenslutning;
 - e) «selskap» betyr enhver juridisk person herunder innbefattet et såkalt «joint company» som er stiftet i henhold til rumensk lov, og enhver enhet som i skattemessig henseende behandles som en juridisk person;
 - f) «foretagende i en kontraherende stat» og «foretagende i den annen kontraherende «stat» betyr henholdsvis et foretagende som drives av en person bosatt i en av de kontraherende stater og et foretagende som drives av en person bosatt i den annen kontraherende stat;
 - g) «internasjonal trafikk» betyr enhver transport med skip, luftfartøy, jernbanevogn eller kjøretøy for veitransport drevet av et foretagende hvis virkelige ledelse har sitt sete i en kontraherende stat, unntatt når slik transport er besørget bare mellom steder i den annen kontraherende stat;
 - h) «statsborgere» betyr alle fysiske personer som er borgere av en kontraherende stat og alle juridiske personer eller andre enheter stiftet i henhold til gjeldende lov i en kontraherende stat.
 - i) «kompetent myndighet» betyr:
 - (i) for så vidt angår Norge, finans- og tollministeren eller den som har fullmakt fra ham;
 - (ii) for så vidt angår Romania, finansministeren eller den som har fullmakt fra ham.
2. Ved en kontraherende stats anvendelse av denne overenskomst skal ethvert uttrykk som ikke er definert på annen måte, når ikke annet fremgår av sammenhengen, ha den betydning som følger av lovgivningen i vedkommende kontraherende stat med hensyn til de skatter som går inn under overenskomsten.

Artikkel 4

Skattemessig bopel

1. I denne overenskomst forstås med uttrykket «person bosatt i en kontraherende stat» enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er undergitt beskatning der på grunnlag av domisil, bopel, sete for styre eller ethvert annet lignende kriterium.
2. Når en fysisk person ifølge bestemmelsen i punkt 1, er bosatt i begge kontraherende stater, skal spørsmålet om bopelen avgjøres etter følgende regler:
 - a) Han skal anses for bosatt i den kontraherende stat hvor han disponerer fast bolig. Hvis han disponerer fast bolig i begge kontraherende stater, skal han anses for bosatt i den kontraherende stat hvor han har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene).
 - b) Hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken kontraherende stat han har sentrum for livsinteressene eller hvis han ikke har en fast bolig i noen av dem, skal han anses for bosatt i den kontraherende stat hvor han har vanlig opphold.
 - c) Hvis han har vanlig opphold i begge kontraherende stater, eller ikke i noen av dem, skal han anses for bosatt i den kontraherende stat hvorav han er statsborger.
 - d) Hvis han er statsborger av begge kontraherende stater, eller ikke av noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de kontraherende stater avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.
3. Når en annen person enn en fysisk person ifølge bestemmelsen i punkt 1, anses for bosatt (hjemmehørende) i begge kontraherende stater, skal den regnes for bosatt (hjemmehørende) i den kontraherende stat hvor setet for den virkelige ledelse befinner seg.

Artikkel 5

Fast driftssted

1. Uttrykket «fast driftssted» betyr i denne overenskomst en fast forretningsinnretning gjennom hvilken foretagendets virksomhet helt eller delvis blir utøvet.
2. Uttrykket «fast driftssted» skal særlig omfatte:
 - a) et sted hvor foretagendet har sin ledelse,
 - b) en filial,
 - c) et kontor,
 - d) en fabrikk,
 - e) et verksted,
 - f) et bergverk, en oljekilde, et stenbrudd eller et annet sted hvor naturforekomster utnyttes,
 - g) stedet for et bygningsarbeid eller monteringsarbeid hvis varighet overstiger tolv måneder.
3. «Fast driftssted» foreligger ikke når:
 - a) det gjøres bruk av innretninger utelukkende til lagring, utstilling eller utlevering av varer eller ting som tilhører foretagendet;
 - b) varer eller ting som tilhører foretagendet holdes i opplag utelukkende for lagring, utstilling eller utlevering;

- c) varer eller ting som tilhører foretagendet holdes i opplag utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretagende;
 - d) når varer eller ting som tilhører foretagendet, blir vist frem på en varemesse eller utstilling av midlertidig karakter og solgt etter opphøret av varemessen eller utstillingen;
 - e) en fast forretningsinnretning blir brukt utelukkende ved innkjøp av varer eller ting eller ved innsamling av opplysninger for foretagendet;
 - f) en fast forretningsinnretning blir brukt utelukkende for reklame, meddelelse av opplysninger, vitenskapelig forskning eller lignende virksomhet som i forhold til foretagendet er av forberedende art eller utgjør en hjelpevirksomhet.
4. En person som i en kontraherende stat utøver virksomhet på vegne av et foretagende i den annen kontraherende stat — med unntagelse av en uavhengig representant som omhandlet i punkt 5 — skal anses for å ha et fast driftssted i den førstnevnte stat. Det forutsettes at han i denne stat har fullmakt til å avslutte kontrakter på vegne av foretagendet og vanligvis utøver denne fullmakt der, samt at hans virksomhet ikke innskrenker seg til innkjøp av varer eller ting for foretagendet.
5. Et foretagende i en kontraherende stat skal ikke anses for å ha fast driftssted i den annen kontraherende stat bare av den grunn at det avslutter forretninger i denne stat gjennom en megler, kommisjonær eller annen uavhengig mellommann, såfremt disse personer opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.
6. Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat, kontrollerer eller blir kontrollert av et selskap som er hjemmehørende i den annen kontraherende stat, eller som avslutter forretninger i denne stat (enten gjennom et fast driftssted eller på annen måte), medfører i og for seg ikke at et av disse selskaper blir fast driftssted for det annet.

Artikkel 6

Inntekt av fast eiendom

1. Inntekt av fast eiendom, herunder inntekt av jordbruk og skogbruk, kan skattlegges i den kontraherende stat hvor eiendommen ligger.
2. Uttrykket «fast eiendom» skal defineres i overensstemmelse med lovgivningen i den kontraherende stat hvor vedkommende eiendom ligger. Uttrykket omfatter under enhver omstendighet tilbehør til fast eiendom, besetning og redskaper brukt i jordbruk og skogbruk, rettigheter som er undergitt privatrettens forskrifter om fast eiendom, bruksrett til fast eiendom og rett til varierende eller faste ytelser som vederlag for utnyttelse av eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skip og luftfartøyer anses ikke som fast eiendom.
3. Bestemmelsen i punkt 1 får anvendelse på inntekt ved direkte bruk, utleie eller ved enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom.
4. Ved beregningen av inntekten av en fast eiendom som en person bosatt i en kontraherende stat har i den annen kontraherende

stat, skal utgifter (herunder renter av gjeld) som er pådratt i anledning av den faste eiendom, komme til fradrag på de samme vilkår som gjelder for personer bosatt i den annen stat.

5. Bestemmelsene i punktene 1, 3 og 4 får også anvendelse på inntekt av fast eiendom når den tilhører et foretagende og den benyttes ved utøvelse av fritt yrke.

Artikkel 7

Fortjeneste ved forretningsvirksomhet

1. Fortjeneste som oppbevares av et foretagende i en kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre foretagendet utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretagendet utøver slik forretningsvirksomhet, kan dets fortjeneste skattlegges i den sistnevnte stat, men bare så meget av den som kan tilskrives det faste driftssted.
2. Når et foretagende i en kontraherende stat utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der, skal det, med iakttagelse av bestemmelsen i punkt 3, i hver av de kontraherende stater tilskrives vedkommende faste driftssted den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet, hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretagende som utøvet samme eller lignende virksomhet under samme eller lignende vilkår og opptrådte helt uavhengig i forhold til det foretagende hvis faste driftssted det er.
3. Ved beregningen av et fast driftssteds fortjeneste skal det innrømmes fradrag for utgifter som er påløpt i forbindelse med det faste driftssteds virksomhet, herunder direksjons- og alminnelige administrasjonsutgifter, uansett om de er påløpt i den stat hvor det faste driftssted ligger eller andre steder.
4. Hvis det har vært vanlig praksis i en kontraherende stat i henhold til denne stats lovgivning å fastsette den fortjeneste som skal tilskrives et fast driftssted på grunnlag av en fordeling av foretagendets samlede fortjeneste på dets forskjellige deler, skal regelen i punkt 2 ikke være til hinder for at denne kontraherende stat fastsetter den skattbare fortjeneste på denne måte. Den fremgangsmåte som anvendes, skal imidlertid være slik at resultatet blir overensstemmende med de prinsipper som er fastsatt i denne artikkel.
5. Ingen fortjeneste skal henføres til et fast driftssted utelukkende i anledning av dettes innkjøp av varer eller ting for foretagendet.
6. Ved anvendelsen av de foranstående punkter skal den fortjeneste som tilskrives det faste driftssted, fastsettes etter den samme fremgangsmåte hvert år, med mindre det er fyldestgjørende grunn for noe annet.
7. Hvor fortjenesten omfatter inntekter som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelsene i disse artikler ikke berøres av reglene i nærværende artikkel.

Artikkel 8

Skipsfart og luftfart

1. Fortjeneste ved driften av skip, luftfartøyer, jernbanevogner eller kjøretøyer for veitransport i internasjonal trafikk skal bare kunne

skattlegges i den kontraherende stat hvor den virkelige ledelse for foretaket har sitt sete.

2. Hvis stedet for den virkelige ledelse av et skipsgartsforetak er om bord i et skip, skal ledelsen anses utøvet i den kontraherende stat hvor skipets hjemstedshavn ligger, eller i mangel av slik hjemstedshavn, i den kontraherende stat hvor brukeren av skipet er bosatt (hjemmehørende).
3. Bestemmelsene i punkt 1 får anvendelse på fortjeneste oppebåret av det felles norske, danske og svenske luftfartskonsortium, Scandinavian Airlines System (SAS), men bare i den utstrekning slik fortjeneste som tilfaller Det Norske Luftfartsselskap A/S (DNL) — den norske interessent i Scandinavian Airlines System (SAS) — står i forhold til dets andel i den nevnte organisasjon.
4. Bestemmelsen i punkt 1 får også anvendelse på fortjeneste oppebåret av et foretak i en av de kontraherende stater ved deltagelse i en «pool», et felles forretningsforetak eller i et internasjonalt driftskontor.

Artikkel 9

Foretak med fast tilknytning til hverandre

I tilfelle hvor

- a) et foretak i en kontraherende stat deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i den annen kontraherende stat, eller
- b) samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i en kontraherende stat og et foretak i den annen kontraherende stat,

skal følgende gjelde:

Dersom det i slike tilfelle mellom de to foretak blir avtalt eller pålagt vilkår i deres innbyrdes kommersielle eller finansielle samkvem som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretak, skal enhver fortjeneste som uten disse vilkår ville ha tilfalt et av de to foretak, men i kraft av disse vilkår ikke tilfalt dette, kunne medregnes i og skattlegges sammen med dette foretakets fortjeneste.

Artikkel 10

Dividender

1. Dividender som utdeles av et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i den annen stat.
2. Slike dividender kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor det selskap som utdeler dividendene er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men den skatt som ilegges må ikke overstige 10 pst. av dividendenes bruttobeløp.
Dette punkt får ingen innvirkning på beskatningen av selskapet for så vidt angår den fortjeneste hvorav dividendene utdeles.
3. Med uttrykket «dividender» i denne artikkel forstås avkastning av aksjer, bergverksaksjer og stifterandeler i så vel som inntekt av andre selskapsandeler som etter skattelovgivningen i den stat hvor det utdelende selskap er bosatt (hjemmehørende) er likestilt med utdelinger på aksjer. I denne forbindelse er utdeling av overskudd fra et rumensk «joint company» til innskytere av kapital i selskapet likestilt med dividender.

4. Bestemmelsene i punkt 1 og 2 får ikke anvendelse når mottageren av dividendene er bosatt i en kontraherende stat og i den annen kontraherende stat hvor selskapet som utdeler dividendene er hjemmehørende, har et fast driftssted og de aksjer hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til det faste driftssted. I så fall får bestemmelsene i artikkel 7 anvendelse.
5. Hvor et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat, oppbærer fortjeneste eller inntekt fra den annen kontraherende stat, kan den annen stat ikke skattlegge dividender utdelt av selskapet til personer som ikke er bosatt i den annen stat, eller pålegge selskapet noen skatt av ikke-utdelt overskudd, selv om de utdelte dividender eller det ikke-utdelte overskudd helt eller delvis består av fortjeneste eller inntekt som skriver seg fra den annen stat.

Artikkel 11

Renter

1. Renter som skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i den annen kontraherende stat.
2. Slike renter kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor de skriver seg fra, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men den skatt som ilegges må ikke overstige 10 prosent av rentebeløpet.
3. Med uttrykket «renter» i denne artikkel forstås inntekt av statsobligasjoner, andre obligasjoner eller gjeldsbrev, uansett om de er sikret ved pant eller medfører rett til andel i skyldnerens overskudd. Med «renter» forstås videre inntekt av fordringer av enhver art, såvel som all annen inntekt som av skattelovgivningen i den stat hvor inntekten skriver seg fra, er likestilt med inntekt av penger som er lånt ut.
4. Bestemmelsene i punkt 1 og 2 får ikke anvendelse når mottageren av rentene er bosatt i en kontraherende stat og i den annen kontraherende stat hvor rentene skriver seg fra har et fast driftssted, og den fordring som foranlediger rentebetalingen reelt er knyttet til det faste driftssted. I så fall får bestemmelsene i artikkel 7 anvendelse.
5. Renter skal anses for å skrive seg fra en kontraherende stat når betaleren er denne stat selv, en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, eller en person som er bosatt i denne stat. Hvor imidlertid den person som betaler rentene — uansett om han er bosatt i en kontraherende stat — opprettholder et fast driftssted i en kontraherende stat, skal rentene anses for å skrive seg fra den kontraherende stat hvor det faste driftssted ligger, når gjelden er pådratt i anledning av driftsstedet og dette utreder rentene.
6. Hvor det betalte rentebeløp — på grunn av et særlig forhold mellom skyldneren og fordringshaveren, eller mellom begge og tredjemann og sett i relasjon til den gjeld som det erlegges for — overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom skyldneren og fordringshaveren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I dette tilfelle skal den overskytende del av

betalingen fortsatt være skattbar i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

Artikkel 12

Provisjon

1. Provisjon som skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i den annen kontraherende stat.
2. Slik provisjon kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor den skriver seg fra, og i henhold til denne stats lovgivning. Men den skatt som ilegges må ikke overstige 4 prosent av provisjonsbeløpet.
3. Med uttrykket «provisjon» i denne artikkel forstås utbetalinger til meglere, kommisjonærer eller andre personer som etter skatte-lovgivningen i den kontraherende stat hvorfra utbetalingen foretas, er likestilt med meglere og kommisjonærer.
4. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse når mottageren av provisjonen er bosatt i en kontraherende stat og i den annen kontraherende stat, hvor provisjonen skriver seg fra har et fast driftssted, og den virksomhet (meglervirksomhet m. v.) som foranleder provisjonsbetalingen, reelt er knyttet til det faste driftssted. I så fall får bestemmelsene i artikkel 7 anvendelse.
5. Provisjonen skal anses for å skrive seg fra en kontraherende stat når betaleren er denne stat selv, en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, eller en person som er bosatt i denne stat. Hvor imidlertid den person som betaler provisjonen — uansett om han er bosatt i en kontraherende stat — opprettholder et fast driftssted i en kontraherende stat for utøvelsen av sin virksomhet, skal provisjonen anses for å skrive seg fra den kontraherende stat hvor det faste driftssted ligger, såfremt oppdraget er utført for det faste driftssted og dette utreder provisjonen.
6. Hvor det betalte provisjonsbeløp — på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og mottageren, eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den tjenesteytelse som det erlegges for — overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og mottageren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I dette tilfelle skal den overskytende del av betalingen fortsatt være skattbar i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

Artikkel 13

Royalty

1. Royalty som skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i den annen kontraherende stat.
2. Slik royalty kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor den skriver seg fra, og i henhold til denne stats lovgivning. Men den skatt som ilegges må ikke overstige 10 prosent av royaltybeløpet.
3. Med uttrykket «royalty» i denne artikkel forstås betaling av enhver art som mottas som vederlag for bruken av eller retten til å bruke hvilken som helst opphavsrett til verker av litterær, kunst-

nerisk eller vitenskapelig karakter, herunder innbefattet kinematografiske filmer og filmer eller bånd for radio eller fjernsynsutsendelse, alle slags patenter, varemerker eller andre lignende rettigheter, tegninger, modeller, planer, hemmelige formler eller fremstillingsmåter, eller for bruken av eller retten til å bruke industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr, eller for opplysninger om industrielle, kommersielle eller vitenskapelige erfaringer.

4. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse når mottageren av royalty er bosatt i en kontraherende stat og i den annen kontraherende stat, hvor royaltyen skriver seg fra, har et fast driftssted, og den rettighet eller eiendom som foranlediger utbetalingen av royalty, reelt er knyttet til det faste driftssted. I så fall får bestemmelsene i artikkel 7 anvendelse.
5. Royalty skal anses for å skrive seg fra en kontraherende stat når betaleren er denne stat selv, en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter eller en person som er bosatt i denne stat. Hvis imidlertid den person som betaler royalty — uansett om han er bosatt i en kontraherende stat — har et fast driftssted i en kontraherende stat, skal slik royalty anses for å skrive seg fra denne kontraherende stat, når forpliktelsen til å betale royalty er pådratt i anledning av driftsstedet og dette utreder royaltyen.
6. Når det betalte royaltybeløp på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og mottageren eller mellom begge og tredjemann og sett i relasjon til den bruk, rettighet eller opplysning som det er vederlag for — overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og mottageren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I dette tilfelle skal den overskytende del av vederlaget vedbli å være skattbar i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

Artikkel 14

Formuesgevinst

1. Gevinst ved avhendelse av fast eiendom, som definert i artikkel 6, punkt 2, kan skattlegges i den kontraherende stat hvor slik eiendom ligger.
2. Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretagende i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i den annen stat. Dette gjelder også løsøre som hører til en fast innretning som en person bosatt i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat for utøvelse av fritt yrke. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretagendet) eller av fast innretning som nevnt foran. Gevinst ved avhendelse av skip, luftfartøyer, jernbanevogner og kjøretøyer for veitransport nyttet i internasjonal trafikk, og av løsøre knyttet til driften av slike skip, luftfartøyer, jernbanevogner og kjøretøyer for veitransport kan imidlertid bare skattlegges i den kontraherende stat hvor fortjenesten av virksomheten kan skattlegges i henhold til bestemmelsene i artikkel 8.
3. Gevinst ved anvendelse av enhver annen eiendom enn omhandlet i punktene 1 og 2 kan bare skattlegges i den kontraherende stat hvor avhenderen er bosatt.

4. Bestemmelsen i punkt 3 skal ikke berøre noen av de kontraherende staters rett til i henhold til sin egen lovgivning å skattlegge gevinst ved anvendelse av aksjer i et selskap som er hjemmehørende i vedkommende kontraherende stat, hvor slik gevinst er oppbåret av en fysisk person som er bosatt i den annen kontraherende stat og har vært bosatt i den førstnevnte kontraherende stat på noe tidspunkt iløp et av de siste fem år forut for avhendelsen.

Artikkel 15

Selvstendige personlige tjenester (fritt yrke)

1. Inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat erverver gjennom utøvelse av et fritt yrke eller ved annen selvstendig virksomhet av lignende karakter, skal bare kunne skattlegges i denne stat, medmindre han enten i den annen kontraherende stat har en fast innretning som vanligvis står til rådighet for ham under utøvelsen av virksomheten der, eller i løpet av et inntektsår oppholder seg i den annen kontraherende stat i et eller flere tidsrom som sammenlagt utgjør 183 dager eller mer. Hvis han har en slik fast innretning eller opphold som nevnt, kan inntekten skattlegges i den annen kontraherende stat, men bare så meget av den som kan tilskrives den faste innretning eller oppholdet.
2. Uttrykket «fritt yrke» omfatter særlig selvstendig virksomhet av vitenskapelig, litterær, kunstnerisk, pedagogisk eller undervisningsmessig art — så vel som selvstendig virksomhet som lege, advokat, ingeniør, arkitekt, tannlege og revisor.

Artikkel 16

Uselvstendige personlige tjenester (lønnarbeid)

1. Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 17, 19, 20, 21 og 22 skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat, mottar i anledning av lønnarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre lønnarbeidet er utført i den annen kontraherende stat. Hvis arbeidet er utført i den annen kontraherende stat, kan godtgjørelse som skriver seg fra dette skattlegges i den sistnevnte stat.
2. Uansett bestemmelsene i punkt 1 i denne artikkel, kan godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat, mottar i anledning av lønnarbeid utført i den annen kontraherende stat, bare skattlegges i den førstnevnte stat, forutsatt at:
 - a) mottageren oppholder seg i den annen stat i et eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 183 dager i løpet av vedkommende inntektsår, og
 - b) godtgjørelsen er betalt av, eller på vegne av, en arbeidsgiver som ikke er bosatt i den annen stat, og
 - c) godtgjørelsen ikke belastes et fast driftssted eller en fast innretning som arbeidsgiveren opprettholder i den annen stat.
3. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel, kan godtgjørelse for lønnarbeid utført om bord i skip, luftfartøy, jernbanevogn eller kjøretøy for veitransport nyttet i internasjonal trafikk, skattlegges i den kontraherende stat hvor arbeidsgiveren etter bestemmelsene i artikkel 8 blir skattlagt.

Artikkel 17

Styregodtgjørelse m. v.

Styregodtgjørelse og annet lignende vederlag som oppbæres av en person bosatt i en kontraherende stat, i egenskap av medlem av

styret eller annet lignende organ i et selskap som er hjemmehørende i den annen stat, kan skattlegges i den sistnevnte stat.

Artikkel 18

Artister og idrettsmenn

1. Uansett bestemmelsene i artiklene 15 og 16, kan inntekt som personer så som skuespillere, filmskuespillere, kunstnere i kringkasting eller fjernsyn samt musikere, så vel som profesjonelle idrettsmenn, erverver med sikte på yrkesmessig opptreden til underholdning for allmenheten, skattlegges i den kontraherende stat hvor den nevnte virksomhet er utøvet.
2. Når inntekt som skriver seg fra kunstnere og idrettsmenns yrkesmessige opptreden ikke tilfaller kunstneren eller idrettsmannen selv, men en annen person, kan inntekten — uansett bestemmelsene i artiklene 7, 15 og 16 — skattlegges i den kontraherende stat hvor kunstnerens eller idrettsmannens yrkesmessige opptreden fant sted.
3. Inntekt ervervet ved slik virksomhet utøvet innenfor rammen av kulturavtaler inngått mellom de kontraherende stater skal bare kunne skattlegges i den stat hvor kunstneren eller idrettsmannen er bosatt.

Artikkel 19

Pensjoner, livrenter og sosiale trygdeytelser

1. Pensjoner — unntatt pensjoner som kommer inn under bestemmelsene i artikkel 20 punkt 2 — og annen lignende godtgjørelse, som utbetales til en person bosatt i en kontraherende stat som vederlag for tidligere utført lønnsarbeid, og enhver livrente utbetalt til en slik person, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
2. Uansett bestemmelsen i punkt 1 kan sosiale trygdeytelser som i henhold til lovgivningen i en kontraherende stat utbetales til en person bosatt i den annen kontraherende stat, skattlegges i den førstnevnte stat.
3. Uttrykket «livrente» betyr en fast sum som blir utbetalt periodevis på livstid, eller i løpet av et nærmere bestemt eller konstatert tidsrom, i henhold til en forpliktelse til å erlegge betallingene som vederlag for en fullt tilsvarende motytelse i penger eller pengers verdi.

Artikkel 20

Offentlig tjeneste

1. a) Godtgjørelse — unntatt pensjon — som utredes av en kontraherende stat eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter til en fysisk person, i anledning av tjenester som er ytet denne stat eller nevnte forvaltningsmyndigheter, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
 - b) Slik godtgjørelse skal imidlertid bare kunne skattlegges i den annen kontraherende stat hvis tjenestene er utført i denne stat og mottageren er bosatt i denne annen kontraherende stat og
 - (i) er statsborger av denne stat; eller
 - (ii) ikke bosatte seg i denne stat bare med sikte på å utføre de nevnte tjenester der.
2. a) Enhver pensjon som utredes av eller ved belastning av fond, opprettet av en kontraherende stat eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, til en fysisk person i

anledning av tjenester som er ytet denne stat eller nevnte forvaltningsmyndigheter, skal bare kunne skattlegges i denne stat.

- b) Slik pensjon skal imidlertid bare kunne skattlegges i den annen kontraherende stat hvis mottageren har statsborgerskap og er bosatt i denne stat.
3. Bestemmelsene i artiklene 16, 17 og 19 skal få anvendelse på godtgjørelse, herunder pensjoner, i anledning av tjenester ytet i forbindelse med enhver forretningsvirksomhet drevet av en kontraherende stat eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter.

Artikkel 21

Lærere

1. En professor eller lærer som er bosatt i en kontraherende stat og gir undervisning ved et universitet eller annen læreranstalt i den annen kontraherende stat, skal — i et tidsrom som ikke overstiger to år regnet fra det tidspunkt da virksomheten tok til — bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat av all godtgjørelse han mottar i forbindelse med denne virksomhet.
2. Bestemmelsen i punkt 1 skal også få anvendelse på godtgjørelse oppebåret av en fysisk person bosatt i en kontraherende stat for forskningsarbeid utført i den annen kontraherende stat, under forutsetning av at forskningen ikke i første rekke har skjedd til privat fordel for et spesielt foretagende eller en bestemt person.

Artikkel 22

Studenter og lærlinger m. v.

En fysisk person som var bosatt i en kontraherende stat umiddelbart før han tok midlertidig opphold i den annen stat utelukkende som student eller elev ved et universitet, høyskole, skole eller annen lignende undervisningsanstalt i denne annen stat, eller som lærling eller for å vinne spesiell erfaring i teknisk, yrkesmessig eller merkantil virksomhet, skal — regnet fra tidspunktet for sin første ankomst til den annen stat i nevnte øyemed — være fritatt for skatt i den annen stat:

- a) av alle overføringer av midler fra utlandet til hans underhold, utdanning eller opplæring, og
- b) for tidsrom som sammenlagt ikke overstiger fem år av enhver godtgjørelse for personlige tjenester ytet i den annen kontraherende stat i den hensikt å supplere de midler som står til rådighet for ham til utdannelsen m. v., dog begrenset til 15 000 norske kroner eller tilsvarende beløp i rumensk mynt i hvert kalenderår.

Artikkel 23

Annen inntekt

1. Inntekter som tilfaller en person bosatt i en kontraherende stat og som ikke er omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, skal — uansett hvor de skriver seg fra — bare kunne skattlegges i denne stat.
2. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse når mottageren av inntekten er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat, eller i den annen stat yter yrkesmessige tjenester fra en fast

innretning der, såfremt den rettighet eller eiendom som inntekten skriver seg fra, reelt er knyttet til det faste driftssted eller den faste innretning. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 og artikkel 15 anvendelse.

Artikkel 24

Formue

1. Formue som består av fast eiendom slik som definert i artikkel 6 punkt 2, kan skattlegges i den kontraherende stat hvor eiendommen ligger.
2. Formue som består av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted for et foretagende eller løsøre knyttet til en fast innretning som tjener utøvelsen av et fritt yrke, kan skattlegges i den kontraherende stat hvor det faste driftssted eller den faste innretning befinner seg.
3. Skip, luftfartøyer, eller jernbanevogner og kjøretøyer for vei-transport som nyttes i internasjonal trafikk, og løsøre knyttet til driften av slike transportmidler, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor fortjeneste ved slik virksomhet i henhold til bestemmelsene i artikkel 8 kan skattlegges.
4. Alle andre deler av formue som tilhører en person bosatt i en kontraherende stat, skal bare kunne skattlegges i denne stat.

Artikkel 25

Unngåelse av dobbeltbeskatning

Dobbeltbeskatning skal avhjelpest på følgende måte:

1. For så vidt angår Romania:

Skatter betalt i Norge av personer bosatt i Romania, av inntekt og formue som i overensstemmelse med bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i Norge, skal komme til fradrag i skatter utlignet til den rumenske stat.

Fortjeneste som av rumenske statsforetagender er overført til statsbudsjettet, skal i denne artikkel anses som skatt til Romania.

2. For så vidt angår Norge:

a) Når en person som er bosatt i Norge, oppebærer inntekt fra Romania, som i overensstemmelse med bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i Romania, skal Norge — når ikke annet er fastsatt i bestemmelsen i underavsnitt b) — unnta slik inntekt fra beskatning. Men Norge kan ved beregningen av skatten av vedkommende persons gjenværende inntekt, bruke den skattesats som ville ha kommet til anvendelse hvis den unntatte inntekt ikke var blitt unntatt.

b) Når en person som er bosatt i Norge oppebærer inntekt fra Romania som i overensstemmelse med reglene i artiklene 10, 11, 12 eller 13 kan skattlegges i Romania, skal Norge innrømme som fradrag i vedkommende persons inntektsskatt et beløp som svarer til den skatt som skal betales av inntekten i Romania. Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av den norske skatt som tilsvarer denne inntekt, beregnet før fradraget er gitt.

Artikkel 26

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere av en kontraherende stat skal — enten de er bosatt i den kontraherende stat eller ikke — ikke i den annen kontra-

- herende stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse som har sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den som er eller måtte bli pålagt den annen stats borgere under samme forhold.
2. Beskatningen av et fast driftssted som et foretagende i en kontraherende stat opprettholder i den annen kontraherende stat, skal ikke i den sistnevnte stat være mindre gunstig enn beskatningen av foretagender i denne stat som utøver samme virksomhet.
 3. Foretagender i en kontraherende stat hvis kapital, direkte eller indirekte, helt eller delvis eies eller kontrolleres av en eller flere personer som er bosatt i den annen kontraherende stat, skal ikke i den førstnevnte kontraherende stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse som har sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den som lignende foretagender i den førstnevnte stat er eller måtte bli undergitt.
 4. Bestemmelsene i denne artikkel skal ikke tolkes slik at de forplikter Norge til å innrømme rumenske statsborgere, som ikke er norske statsborgere, den særskilte skattelettelse som tilståes norske statsborgere eller personer født i Norge av foreldre som er norske statsborgere i henhold til den norske skattelov for landet prg. 22 og den norske skattelov for byene prg. 17.
 5. Uttrykket «beskatning» betyr i denne artikkel skatter av enhver art og betegnelse.

Artikkel 27

Fremgangsmåte ved inngåelse av gjensidige avtaler

1. Når en person bosatt i en kontraherende stat mener at tiltak som er truffet i den ene eller i begge kontraherende stater i forhold til ham medfører, eller vil medføre en beskatning som ikke er i overensstemmelse med denne overenskomst, kan han innbringe sin sak for den kompetente myndighet i den stat hvor han er bosatt. Dette kan gjøres uansett den klagerett som måtte være hjemlet i de kontraherende staters interne lovgivninger.
2. Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv er i stand til å treffe en tilfredsstillende avgjørelse, skal den søke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i den annen kontraherende stat med sikte på å unngå beskatning som ikke er i samsvar med denne overenskomst.
3. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal ved gjensidig avtale søke å løse enhver vanskelighet eller tvil som fortolkningen eller anvendelsen av overenskomsten måtte fremby. De kan også rådføre seg med hverandre med sikte på å fjerne dobbeltbeskatning i tilfeller som ikke er omhandlet i overenskomsten.
4. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater kan sette seg i direkte forbindelse med hverandre med sikte på å nå frem til en avtale om anvendelsen av bestemmelsene i denne overenskomst. Når det synes tilrådelig å ha en muntlig utveksling av synspunkter for å nå frem til en avtale, kan utvekslingen skje i et forhandlingsutvalg bestående av representanter for de kompetente myndigheter i de kontraherende stater.

5. De kompetente myndigheter i de Kontraherende Stater skal ta kontakt med hverandre, hvis gjennomførte endringer i de to staters skattelovgivning krever endring av overenskomsten.

Artikkel 28

Utveksling av opplysninger

1. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal utveksle slike opplysninger som er nødvendige for å gjennomføre denne overenskomst og de interne lover i de kontraherende stater, som angår skatter som kommer inn under denne overenskomst, i den utstrekning den beskatning som foreskrives er i samsvar med denne overenskomst. Alle opplysninger som utveksles på denne måte, skal behandles som hemmelige og skal ikke åpenbares for andre personer eller myndigheter — herunder domstoler — enn de som har til oppgave å utligne eller innkreve de skatter som går inn under overenskomsten, eller ta seg av forfølgelsen av lovovertrедelser i forbindelse med disse skatter.
2. Bestemmelsene i punkt 1 skal ikke i noe tilfelle tolkes slik at de pålegger en av de kontraherende stater en forpliktelse til:
 - a) å sette i verk administrative tiltak som er i strid med dens egen eller den annen kontraherende stats lovgivning eller administrative praksis;
 - b) å gi opplysninger som ikke kan fremskaffes i henhold til dens egen eller den annen kontraherende stats lovgivning eller vanlige administrative praksis;
 - c) å gi opplysninger som ville åpenbare næringsmessige, forretningsmessige, industrielle, kommersielle eller yrkesmessige hemmeligheter, forretningsmetoder, eller informasjoner hvis åpenbaring ville stride mot almene interesser (ordre public).

Artikkel 29

Diplomatiske og konsulære tjenestemenn

Intet av det som er fastsatt i nærværende overenskomst skal berøre de skattemessige privilegier som tilkommer diplomatiske eller konsulære tjenestemenn i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.

Artikkel 30

Utvidelse av territorial anvendelse av overenskomsten

1. Denne overenskomst kan utvides, enten i sin helhet eller med modifikasjoner, til å omfatte ethvert territorium som er blitt utelukket fra overenskomstens anvendelse i henhold til bestemmelsene i artikkel 3, punkt 1, underavsnitt c), og hvor det utskrives skatter som i alt vesentlig har samme karakter som dem som denne overenskomst gjelder.

Enhver slik utvidelse skal ha virkning fra det tidspunkt og være gjenstand for slike endringer og vilkår, herunder innbefattet bestemmelser om opphør, som måtte bli særskilt nevnt og avtalt mellom de kontraherende stater ved noter som blir å utveksle på diplomatisk vei.

2. I tilfelle av at overenskomsten skal opphøre i henhold til artikkel 32, skal den — hvis ikke noe annet blir avtalt mellom de kontraherende stater — også opphøre å ha virkning for territorium, som den er blitt utvidet til å omfatte i henhold til bestemmelsene i denne artikkel.

Artikkel 31

Ikraftttredelse

Denne overenskomst skal godkjennes i overensstemmelse med gjeldende konstitusjonelle bestemmelser i hver av de to stater og skal tre i kraft den trettiende dag etter utvekslingen av noter, som tilkjennegir at begge stater har etterkommet disse bestemmelser. Det er enighet om at overenskomsten skal få anvendelse:

- a) for skatter av inntekt oppebåret på eller etter 1. januar i det år som følger nærmest etter utvekslingen, og
- b) for skatter av formue som utskrives for det inntektsår som følger etter utvekslingen eller senere.

Artikkel 32

Opphør

Denne overenskomst skal forbli i kraft inntil den blir oppsagt av en av de kontraherende stater.

Hver av de kontraherende stater kan — etter den 30. juni i et kalenderår, men ikke før tre år etter utløpet av det år hvori overenskomsten trådte i kraft — på diplomatisk vei skriftlig si opp overenskomsten overfor den annen kontraherende stat. I så fall skal overenskomsten opphøre å ha virkning:

- a) for skatter av inntekt oppebåret i det inntektsår som følger nærmest etter det år i hvilket melding om oppsigelse er gitt og ethvert senere inntektsår;
- b) for skatter av formue som utskrives for det inntektsår som følger nærmest etter det år i hvilket melding om oppsigelse er gitt og ethvert senere inntektsår.

Til bekreftelse av foranstående har de undertegnede, som er behørig bemyndiget til det av sine respektive Regjeringer, underskrevet denne overenskomst.

Utferdiget i Oslo, den 14. november 1980, i to originaleksemplarer på norsk, rumensk og engelsk, hvilke tre tekster har samme gyldighet. I tilfelle hvor det oppstår tvil om fortolkningen av bestemmelsene i overenskomsten, skal man bygge på den engelske tekst.

For Norges Regjering:
Reiulf Steen

For Romanias Regjering:
Gheorghe Oprea

PROTOKOLL

Ved undertegningen av overenskomsten mellom Kongeriket Norge og Den Sosialistiske Republikk Romania til unngåelse av dobbeltbeskatning, er undertegnede blitt enige om at følgende skal utgjøre en integrerende del av overenskomsten:

1. De kontraherende stater er enige om at artikkel 25 punkt 2 underavsnitt a) og b) etter anmodning av Norge, fremmet på diplomatisk vei, skal skiftes ut og erstattes med den nedenfor angitte tekst. Den nye tekst, formulert under punkt 2, skal deretter få virkning på en måte svarende til det som er bestemt om overenskomstens ikraftttredelse i artikkel 31.
2. Når en person bosatt i Norge oppebærer inntekt eller eier formue som i overensstemmelse med bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i Romania, skal Norge tilstå denne person et fra-drag i den norske inntekts- eller formuesskatt svarende til den

skatt som er betalt i Romania. Slikt fradrag skal dog ikke overstige den del av den norske skatt, slik den er fastsatt før fradraget gis, som forholdsmessig svarer til den inntekt som er oppbåret fra Romania, eller den formue som er eiet der.

3. Men hensyn til anvendelsen i Norge av artikkel 25 punkt 2 underavsnitt a skal følgende gjelde: Hvor en i Norge bosatt person har hatt fortjeneste ved virksomhet knyttet til fast driftssted i Romania, og Romania har tilstått denne person en særlig skattemessig innrømmelse, skal fradraget i norsk skatt tilstås med et beløp svarende til den skatt som ville ha blitt utskrevet i Romania om ingen slik fritagelse eller nedsettelse var blitt innrømmet i Romania.

Utferdiget i Oslo, den 14. november 1980, i to originaleksemplarer på norsk, rumensk og engelsk, hvilke tre tekster har samme gyldighet. I tilfelle hvor det oppstår tvil om fortolkningen av bestemmelsene i denne overenskomst, skal man bygge på den engelske tekst.

For Romanias Regjering:
Gheorghe Oprea

For Norges Regjering:
Reiulf Steen
